

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 151/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 5 listopada 2021 roku w sprawie II K 252/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zawarty w apelacji prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i powiązany z nim zarzut obrazy prawa procesowego poprzez dowolną ocenę dowodów, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że oskarżony dopuścił się kradzieży czujnika,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	zamiast usiłowania włamania.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzuty są chybione. Jak wynika z zapisów monitoringu, oskarżony przebywał pod sklepem już od godziny 05.12 i 16 sekund wraz z trzema innymi nieustalonymi osobami (w tym jedną kobietą). Osoby te rozmawiały ze sobą, kręciły się, jak wyjaśnia oskarżony spożywały alkohol. Dopiero po 17 minutach tego „melanżu” oskarżony o godzinie 05.29 i 11 sekund podszedł do drzwi sklepu, sięgnął po czujnik nad drzwiami i zdemontował go w kilka sekund (o godzinie 05.29 i 18 sekund miał go już w dłoni). Następnie oskarżony i całe „towarzystwo” dalej stali sobie spokojnie pod sklepem, nie podejmując żadnej próby sforsowania drzwi, a oskarżony oglądał			

zdemontowany czujnik, próbował go rozłożyć, pokazywał go „towarzystwu”, w końcu oskarżony za pomocą jakiegoś narzędzia go rozłożył na części, te części upadły na ziemię, oskarżony je kopnął. Ta „zabawa w młodego technika” trwała aż 7 minut, bo do godziny 05.36. W tym czasie całe towarzystwo było na miejscu, nikt nie wykonywał nerwowych ruchów, nikt się nie spieszył. Następnie oskarżony (już po zdemontowaniu czujnika) podszedł do drzwi sklepu, popatrzył sobie na nie, by między godziną 05.36 i 22 sekund a 05.37.10 sekund podjąć próby ich rozsunięcia (więc ta „akcja” trwała około 50 sekund). Chwilę później (o godzinie 05.37.18 sekund) oskarżony wraz z całym towarzystwem niespiesznie oddalili się z tamtego miejsca.

W świetle powyższego wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego, że nie miał zamiaru włamywania się do

sklepu, a jedynie z „pijackiej fantazji” postanowił zabrać czujnik otwierający drzwi i zbadać jak jest zbudowany, a gdy go zdemontował, chciał z czystej ciekawości zobaczyć, jaki miało to wpływ na system otwierania drzwi (czy się otworzą). Teza aktu oskarżenia o usiłowaniu włamania do sklepu jest oczywiście błędna. Przecież po pierwsze, demontowanie takiego czujnika ani nie ułatwiłoby, ani nie utrudniłoby włamania, nie miało więc to związku z hipotetycznym włamaniem. Po drugie, gdyby oskarżony zdemontował czujnik w celu sforsowania drzwi, to przecież potem nie bawiłby się z nim przez 7 minut pod sklepem, tylko zniszczył go i ruszył w stronę drzwi (zatem zawarta w uzasadnieniu apelacji teza, jakoby oskarżony „niezwłocznie” po wyrwaniu czujnika dokonał jego całkowitego zniszczenia świadczyć może chyba tylko o

tym, że apelant tego nagrania nie oglądał). Po trzecie, gdyby oskarżony działał z zamiarem włamania do sklepu, to nie sterczałby tam przez 17 minut na pogaduszkach ze znajomymi, zanim ruszył w stronę czujnika nad drzwiami. Po czwarte, gdyby oskarżony działał z zamiarem włamania, to podjąłby bardziej intensywne i długotrwałe próby sforsowania drzwi – wszak wcześniej czujnikiem bawił się przez 7 minut, a gdy ta zabawka mu się rozpadła wyładował złość kopiąc elementy czujnika i niszcząc je. A tymczasem drzwiami zajmował się przez zaledwie 50 sekund, nie stosował znaczącej siły, nie dokonał żadnego uszkodzenia tych drzwi i odszedł. Dlatego wiarygodne jest, że oskarżony nie usiłował włamać się do sklepu (sforsować przeszkody celem zaboru mienia), tylko wiedziony ciekawością chciał sprawdzić, czy po zdemontowaniu i

rozłożeniu czujnika drzwi się otworzą.			
Wniosek			
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku (na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował ten wniosek i wniósł o zmianę wyroku poprzez zakwalifikowanie czynu jako włamania).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Było to powyżej omówione.			
3.2.	Zawarte w apelacji obrońcy zarzuty obrazy prawa materialnego, tj. art. 288 § 1 kk i art. 278 § 1 kk a także art. 64 § 1 kk poprzez błędne przyjęcie, iż czyn oskarżonego wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk (a nie art. 288 § 1 kk) oraz, że oskarżony działał w warunkach recydywy podstawowej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzuty są bezzasadne. Sąd Okręgowy podziela wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku orzecznictwo Sądu Najwyższego, związane z tym, iż zabór mienia nie musi wiązać się z przysporzeniem dla sprawcy lub korzyścią majątkową, a także nie ma znaczenia stopień utrwalenia władztwa sprawcy nad rzeczą, zatem dalsze zamiary sprawcy względem mienia nie mają znaczenia i <u>może być kradzieżą zabór mienia z zamiarem jego niezwłocznego porzucenia</u> czy <u>zniszczenia</u> (por wyr. SN z 11 stycznia 1988 r., II KR 343/87 opubl. Legalis oraz uchwała SN z dnia 23 kwietnia 1998 r., I KZP 1/98, opubl. Legalis). W tej sprawie <u>z wyjaśnień oskarżonego wynika jego zamiar zaboru czujnika</u>. Oskarżony		

początkowo nie działał w celu jego zniszczenia, tylko wiedziony ciekawością chciał wejść w jego posiadanie, aby go zbadać, poznać zasadę jego działania, w tym celu rozmontować. Przecież na nagraniu z monitoringu widać, że oskarżony niszczy wyrwany znad drzwi czujnik dopiero po paru minutach od wejścia w jego posiadanie - wcześniej ogląda go, pokazuje towarzyszom, zastanawiają się nad tym, jak go rozkręcić. Oskarżony nie rozbija od razu tego czujnika o ziemię tylko najpierw próbuje delikatnie rozłożyć go na części, w tym celu nawet organizuje sobie jakieś narzędzie. Dopiero, gdy przedmiot w jego rękach rozpada się, oskarżony w złości kopie jego elementy, które spadły na ziemię i niszczy urządzenie. A przecież, gdyby jego pierwotnym zamiarem było po prostu zniszczenie tego przedmiotu, oskarżony od razu po zdemontowaniu go znad drzwi rzuciły

nim o chodnik i
kopał w niego, aby go
rozbić.

Dlatego Sąd
Rejonowy
prawidłowo
przypisał
oskarżonemu czyn z
art. 278 § 1 kk
w zw. z art. 64
§ 1 kk uznając, że
zniszczenie
przedmiotu, którego
zaboru oskarżony
dokonał, stanowiło
czyn współukarany
następczy.

Chybione są zarzuty
naruszenia art. 64 §
1 kk. Sąd Okręgowy
od dawna podziela te
podglądy doktryny i
orzecznictwa

(przeważające
zresztą), zgodnie
z którymi do
okresu 6 miesięcy
rzeczywistego
pozbawienia
sprawcy wolności
wlicza się okres
rzeczywistego
pozbawienia
wolności, który
następnie został mu
zaliczony na poczet
kary pozbawienia
wolności (por. uchw.
SN(PIKiW) z
22.12.1978 r., VII
KZP 23/77 OSNKW
1979, Nr 1–2, poz. 1;
post. SN z 30.5.1980
r., VI KZP 13/80,
OSNPG 1980, Nr
8, poz. 102; uchw.
SN z 16.6.1993 r., I
KZP 13/93, OSNKW

1993, Nr 7–8, poz. 42; wyr. SN z 12.10.2005 r., III KK 134/05, Prok. i Pr. – wkł. 2006, Nr 3, poz. 4; wyr. SN z 25.4.2006 r., III KK 409/05, OSNKW 2006, Nr 7–8, poz. 72; K. Buchała, w: K. Buchała, A. Zoll, KK. Komentarz. Część ogólna, 1998, s. 468; Z. Sienkiewicz, w: A. Wąsek i in., KK. Komentarz, t. 2, 1999, s. 150; J. Wojciechowska, w: G. Rejman, KK. Komentarz. Część ogólna, 1999, s. 975, s. 256; M. Budyn-Kulik w: M. Mozgawa, KK. Komentarz, 2006, s. 151; P. Hofmański, L.K. Paprzycki, w: M. Filar, KK. Komentarz, 2014, s. 389).

Zaakceptowanie stanowiska zaprezentowanego w apelacji oznaczałoby, że również do instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia nie wolno by było brać pod uwagę okresów zaliczonych na poczet kary tymczasowych aresztowań, co z uwagi na treść art. 78 § 1 kk skutkowałoby znacznym wydłużeniem okresu ubiegania się o

warunkowe przedterminowe zwolnienie dla tych sprawców, którzy byli tymczasowo aresztowani.				
Wniosek				
Wniosek o zmianę wyroku poprzez przypisanie oskarżonemu przestępstwa kwalifikowanego z art. 288 § 1 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Było to powyżej omówione.				
3.3.	Zawarty w apelacji obrońcy zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zasadne są zarzuty obrońcy co do rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonej kary jednego roku				

pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego oraz fakt naprawienia szkody (i to z nawiązką) wynikający z dowodu przekazu pocztowego z k. 117, oraz niewielką wartość przywłaszczonego mienia (850 zł). Z tych powodów orzeczona kara jednego roku pozbawienia wolności jest nadmiernie surowa i zachodzą przesłanki rażącej niewspółmierności kary z art. 438 pkt 4 kpk uzasadniające zmianę wyroku. Pamiętać należy, że dopiero po dokonaniu inkryminowanego czynu, bo w dniu 9 października 2020 roku, uprawomocnił się wyrok skazujący oskarżonego w innej sprawie za czyn z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk na karę ograniczenia wolności (vide dane o karalności k. 102). W chwili dokonywania przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu oskarżony karany był za jedno przestępstwo - wyrokiem z dnia

17 października 2017 roku prawomocnym od dnia 20 marca 2018 roku za czyn z dnia 28 września 2013 roku (wyroki k. 36-38), a zatem za przestępstwo popełnione ponad 6 lat wcześniej (odpowiednio osiem i pół roku przed dniem wyrokowania przez Sąd Okręgowy w tej sprawie). Sąd Rejonowy wymierzając karę nadał tej karalności nadmierne znaczenie, nie zwracając uwagi na ten znaczny upływ czasu od poprzedniego konfliktu oskarżonego z prawem i na w/w okoliczności łagodzące (niewielka wartość przywłaszczonego mienia, naprawienie szkody, przyznanie się).			
Wniosek			
Wniosek o zmianę wyroku poprzez przypisanie oskarżonemu przestępstwa kwalifikowanego z art. 288 § 1 kk i wymierzenie kary wolnościowej w dolnych granicach zagrożenia przy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

zastosowaniu art. 37 a kk.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek o wymierzenie kary wolnościowej był zasadny. Jednak nie mogła być to kara w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z uwagi na uprzednią karalność i odpowiadanie w warunkach recydywy. Sąd Okręgowy uznał, że zważywszy z jednej strony na tę karalność i recydywę, a także działanie publiczne i pod wpływem alkoholu, a z drugiej na niewielką wartość skradzionego mienia i naprawienie szkody, zasadne będzie wymierzenie kary 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w miesiącu. Kara ograniczenia wolności będzie miała charakter wychowawczy, a skoro oskarżony			

i jego obrońca deklarowali, że oskarżony podejmuje pracę, to jego stan zdrowia nie uniemożliwia mu wykonanie tej kary (w razie trudności z pogodzeniem pracy zarobkowej z wykonywaniem tej kary oskarżony może wnieść o zmianę jej formy na potrącenia z wynagrodzenia). Sąd zastosował ustawę z daty czynu z uwagi na korzystniejsze wówczas brzmienie art. 37 a kk (brak wymogu orzeczenia środka karnego lub kompensacyjnego, oraz brak określenia dolnej granicy kary).		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Punkt 2 wyroku Sądu Rejonowego stał się bezprzedmiotowy i stracił moc.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Wobec zmiany kary zasadniczej na karę wolnościową zaliczenie zatrzymania na		

karę pozbawienia wolności jako rozstrzygnięcie akcesoryjne straciło moc, a w przyszłości Sąd Rejonowy orzekając o wykonaniu kary zaliczy oskarżonemu zatrzymanie na karę ograniczenia wolności.

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

1.8. **Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmiany

Złagodzone karę poprzez zastosowanie art. 37 a kk w brzmieniu z daty czynu i wymierzenie kary 8 miesięcy

ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w miesiącu.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Było to omawiane.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Na podstawie art. 636 § 1 kpk wydatki związane z apelacją prokuratora ponosi Skarb Państwa (dotyczy to		

	połowy ryczałtu za doręczenia).	
4	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk obciążono oskarżonego przypadającymi na niego wydatkami w postaci połowy ryczałtu za doręczenia oraz na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu 180 zł opłaty za obie instancje. Koszty te są bardzo niewielkie i oskarżony będzie w stanie ponieść bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania swojej osoby, zwłaszcza wobec deklaracji, że podjął pracę i zarabia.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie za czyn zakwalifikowany z art. 278 § 1 kk	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za czyn zakwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę pozbawienia wolności
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana